خبر

معرفی مهارت‌های ایرانی توسط شبکه آموزش در خارج از مرزها

شبکه آموزش سیما با هدف دستیابی به اهداف تعیین‌شده در حوزه مهارت قدم به آن‌سوی مرزها گذاشت.

به گزارش جام‌جم، در راستای برنامه‌ریزی‌های چند سطحی شبکه‌ای، استانی، ملی در حوزه مهارت‌آموزی و شبکه آموزش برنامه فراملی خود را هم کلید زد. در اولین نشست فراملی مهارتی دکتر احمدی افزادی با دبیران بخش فرهنگی و رسانه‌ای سفارت آلمان در ایران دیدار و زمینه‌های همکاری فیمابین را بررسی کرد.

در این دیدار که به منظور بررسی همکاری‌های مشترک بین‌الملل در حوزه مهارت‌افزایی برگزار شد، دبیران اول بخش مطبوعاتی و فرهنگی سفارت آلمان آقایان مارتین فالک و اشتفان رایتسه حضور داشتند.

دکتر احمدی‌افزادی در ابتدا با ارائه گزارشی از پیشرفت‌های عظیم مهارتی ایران در دهه‌های اخیر و ظرفیت‌های بزرگ منطقه‌ای و جهانی مهارتی جوانان ایرانی، به تبیین راهبرد و برنامه کاری شبکه آموزش در سه سطح شبکه‌ای، ملی و بین‌المللی پرداخت و گفت: شناسایی هرچه بیشتر ظرفیت‌های ملی تولید مهارت، اولین گام شبکه هفت در زمینه مهارت‌آموزی در رسانه ملی بود. این اقدام در راستای تولید خوراك صحیح و هدفمند در زمینه مهارت‌آموزی به نسل جوان بوده است.

وی ارتباط با همه متولیان تخصصی ذیربط را از دیگر برنامه‌های شبکه دانست و افزود: تلاش شده تمامی زمینه‌های ایجاد مهارت در کشور شناسایی شود.

دکتر احمدی‌افزادی با طرح زمینه‌های مورد علاقه دو کشور به رشد فزاینده مهارتی در مراکز فنی و دانشگاهی ایران و نیز موفقیت‌های کشور آلمان در توسعه صنعت اشاره کرد و افزود: شبکه آموزش با آنالیز این سیستم درحال توسعه مهارتی کشور، آنها را مبنای تعدادی از تولیدات قرار داده است. وی ابراز امیدواری کرد؛ در حوزه مهارت‌آموزی و فرهنگ کارآفرینی دو کشور برنامه‌های مشترك تولید یا مبادله کنند.

مدیر شبکه آموزش طراحی فضای مجازی مهارت را از دیگر اقداماتی دانست که در شبکه پایه‌ریزی شده و ادامه داد: به این ترتیب تمامی اساتید در رشته‌های مختلف با دسترسی به این فضا قادرند مهارت‌های خود را در اختیار علاقه‌مندان قرار داده و تعاملی دوجانبه با کاربران داشته باشند.

بحث پیرامون زمینه‌های مورد علاقه طرفین در تولید مشترك برنامه‌های حوزه مهارت‌آموزی و فرهنگسازی کارآفرینی با استفاده از تجربیات صنعتی کشور آلمان، توسط مدیریت شبکه برندسازی از طریق مسابقات شرکت‌های نوپا از دیگر موضوعاتی بود که دکتر احمدی افزادی به آن اشاره کرد و در ادامه به معرفی تعدادی از تولیدات شبکه‌ها پرداخت، وی افزود: از دیگر اقدامات این شبکه فرهنگسازی مهارت‌آموزی میان استادان و دانش‌آموزان است که در ۴۰ رشته آموزشی تولید و روی آنتن می‌رود.

دبیرمهارت آموزی رسانه ملی در ادامه به نقش این شبکه در تعریف برنامه‌هایی در راستای آموزش مهارت در صداوسیما اشاره کرد و گفت: «فوت و فن»، «یقه هفت» و «من می‌توانم» نمونه برنامه‌هایی است که در شبکه آموزش تولید شده و در آن به اهمیت مهارت در زندگی توجه ویژه دارد. شبکه‌های دیگر ما نیز نمونه‌هایی از این برنامه‌ها را تولید و روانه آنتن می‌کنند. توجه به توانمندی جوانان در حوزه کسب و کار موضوع دیگری بود که مدیر شبکه آموزش بر آن تاکید کرد و خواستار تولید و تبادل برنامه میان دو کشور شد. وی افزود: کشور ما به دلیل قدمت تاریخی و سرمایه‌های بیکران گردشگری منبع خوبی برای تولید برنامه‌های منحصر به فرد صنایع‌دستی است که می‌توان از آن به عنوان پل ارتباطی مهارت‌ورزی بهره برد.

مارتین فالك، دبیر اول و رئیس بخش مطبوعاتی سفارت آلمان نیز با قدردانی از برگزاری این نشست به سوابق و تجربیات رسانه‌ای آلمان در زمینه تولید برنامه‌های مهارت افزا اشاره کرد و گفت: راه‌اندازی و برنامه‌سازی در زمینه مهارت‌آموزی تلاشی ارزشمند، اثرگذار و قابل توجه به شمار می‌رود و تا جایی که می‌دانم در کشور ما رسانه‌ای متمرکز در امر مهارت‌آموزی وجود ندارد در پایان این نشست، شرکت‌کنندگان برگزاری چنین جلساتی را گامی عملی در زمینه تبادلات فرهنگی آموزش مهارت دانسته و ابراز امیدواری کردند همکاری‌های دوجانبه در تولید برنامه‌های آموزشی و فرهنگی، فرصت‌های شغلی بیشماری برای جوانان دو کشور فراهم کند.

مسابقه استعدادیابی به سبك «میدون»

مسابقه استعدادیابی «میدون» به تهیه‌کنندگی سیدمحمدحسین هاشمی گلپایگانی از شبکه سه پخش می‌شود. به گزارش جام‌جم، مسابقه تلویزیونی میدون به تهیه‌کنندگی سیدمحمدحسین هاشمی گلپایگانی به‌زودی روی آنتن شبکه سه سیما می‌رود. میدون یك رقابت تلویزیونی استعدادیابی شغلی است که با هدف مشاوره و حمایت از کسب و کارهای برتر نوپا، طراحی شده و با حضور چهار داور متخصص و فعال در حوزه کسب و کار نوین پخش خود را آغاز خواهد کرد. فصل نخست میدون در ۲۶ قسمت و به صورت دو روز در هفته روانه آنتن خواهد شد. در این برنامه که اکنون پیش تولید خود را سپری کرده است، سه شرکت‌کننده راه‌یافته به هر قسمت به ارائه طرح خود می‌پردازند و کارآفرین برتر هر شب با نظر داوران و جمعی از دانشجویان نخبه ایرانی انتخاب می شوند. در انتهای هر هفته با رأی مخاطبان، به «کارآفرین برگزیده» از میان نفرات برتر تا سقف یک میلیارد تومان وام برای تبدیل طرح منتخب به کار صنعتی اختصاص داده می‌شود.

داریوش اسدزاده بعد از نزدیک به یك قرن زندگی، دار فانی را وداع گفت

خداحافظ پدربزرگ

همکاران و دوستان استاد درباره اخلاق و تجربه بازی در کنار او می‌گویند

اصغر همت: همه کسانی که در این عرصه کار می‌کنند او را با شور و شوق‌هایش می‌شناسند که واقعا وصف‌ناپذیر است

ادامه از صفحه ۵

هرگز ابراز خستگی نمی‌کرد

مهرانه مهین‌ترابی، بازیگر: یادش بخیر، در سریال تلویزیونی خانه سبز نقش عروس آقای اسدزاده را بازی می‌کردم. شنیدن خبر درگذشت او بسیار من را متاثر کرد. واقعا همکار بسیار خوب و نازنینی بود. روی خوش و لبخندش یکی از ویژگی‌های ثابت این هنرمند بود.

کار کردن با او خیلی راحت بود و هرگز در کار ابراز خستگی نمی‌کرد.

همیشه با شور و شوق وارد صحنه می‌شد و این رفتار او روی بقیه هم تاثیر مثبت می‌گذاشت و به همه انرژی می‌داد. نگاهش به کار مثل تفریح بود به همین دلیل او را دوست داشتند. لحظات خوبی با او داشتیم.

اکرم محمدی، که در سریال خانه سبز نقش دختر داریوش اسدزاده را بازی می‌کرد: راستش من ناگهانی این خبر را شنیدم و خیلی متاسف شدم. نمی‌توانم چیز خاصی بگویم. خیلی ناراحت شدم!

پدربزرگ مهربان

پژمان بازغی، بازیگر: راستش هیچ وقت این توفیق را نداشتم که با استاد داریوش اسدزاده همبازی شوم، اما همیشه او را در مراسم و جشن‌های هنری می‌دیدم و از دیدنش هم بسیار خوشحال می‌شدم. او مردی بسیار متین بود که همه از دیدن او خوشحال می‌شدند. مگر می‌شود ما خانه سبز را فراموش کنیم. در این سریال داریوش اسدزاده نمونه یك پدربزرگ مهربان برای همه ما بود. آرامش استاد ناخودآگاه به اطرافیان هم منتقل می‌شد. واقعا ما یعنی منظور ما سینمایی‌ها در حق پیشکسوتان کم لطفی می‌کنیم. باید قدر داشته‌هایمان را بدانیم.

هنرمندی مسؤولیت‌پذیر

بیژن بیرنگ، کارگردان: دو شب قبل در جمعی که در جشنواره فیلم کودك اصفهان حضور داریم، نمی‌دانم چه شد که بحث به آقای اسدزاده رسید. ناخودآگاه همه کسانی که در آن جمع بودند یاد بازی‌های خوب و هنرمندانه آقای اسدزاده افتادند و از خاطراتی گفتند که با او داشتند.

این هنرمند پیشکسوت سال‌های طولانی در تئاتر، سینما و تلویزیون حضور داشت و نقش‌های ماندگاری هم خلق کرد.

بسیار هنرمند مسؤولیت پذیری بود و هنر زیبایش را به منصه ظهور می‌گذاشت. جلوی دوربین خیلی راحت بود. یاد این هنرمند را گرامی می‌داریم.

جشن ۹۴ سالگی استاد در روزنامه جام‌جم

قبل از ورود استاد به ۹۴ سالگی با او تماس گرفتیم تا جشن تولدش را در روزنامه بگیریم. فکر نمی‌کردیم استاد قبول کند و شاید با خودمان این تصور را داشتیم که حتما می‌گوید حال و حوصله تولد گرفتن را ندارم، اما بر خلاف تصورمان با استقبال گرم او رو به رو شدیم و به روزنامه آمد و در جمع صمیمی همکاران روزنامه جام‌جم تولد ۹۴ سالگی او را جشن گرفتیم.

استاد در این دیدار دوستانه و صمیمی از روزهای تلخ و شیرین بازیگری گفت و به تفاوت‌های بازی بر روی صحنه تئاتر با سینما و تلویزیون اشاره کرد. اسدزاده توضیح داد که اگرچه پیر و کهنسال شده، اما هنوز مانند یك جوان، عاشق و قوی هستم و کودك درونم هنوز میل به شیطنت و شوخی دارد. اسدزاده بی‌تعارف و در کسوت مدرس هنر هفتم از وضع ضعیف و ترجمه گونه سناریوهای تئاتر شکوه کرد و گفت در ادبیات فارسی بهترین و غنی‌ترین داستان‌ها وجود دارد که ضروری است نویسندگان جوان به احیای این ادبیات نمایشی همت گمارند.

دلتنگ بچه‌هایم هستم

استاد اسدزاده هم در جشن تولد ۹۴ سالگی و هم در مصاحبه‌ای که تیرماه با روزنامه جام‌جم داشت از دلتنگی‌اش برای بچه‌هایش گفت و این‌که سال‌هاست آنها آمریکا زندگی می‌کنند. او در مصاحبه تیرماه تاکید کرد بچه‌ها یعنی زندگی و این‌که دوست دارد ببیند آنها را، اما نیستند. او در ادامه حرف‌هایش گفت وقتی بچه‌ها کنارت نباشند، انگار که فرزند ندارید. در حالی که خانواده نقش خیلی مهمی دارد. پایه و اساس هر چیزی در جامعه خانواده است! این جمله را محکم می‌گویم و از شما هم می‌خواهم با تاکید بنویسید. چون خانواده نقش بی‌نظیری دارد و باید به آن توجه کنیم.

پژمان بازغی: مگر می‌شود ما خانه سبز را فراموش کنیم. در این سریال داریوش اسدزاده نمونه یك پدربزرگ مهربان برای همه ما بود ما سینمایی‌ها در حق پیشکسوتان کم لطفی می‌کنیم. باید قدر داشته‌هایمان را بدانیم

شور و شوق وصف‌ناپذیر

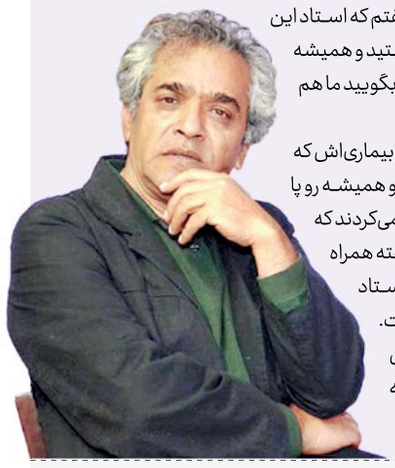

اصغر همت، بازیگر: متاسفم که ایشان را از دست دادیم. راستش برایم شوك بود. او مسن‌ترین هنرمند فعال بود. همه کسانی که در این عرصه کار می‌کنند، او را با شور و شوق هایشان می‌شناسند که واقعا وصف‌ناپذیر است. تا سه ماه قبل ایشان سر پا بود و حضور فعالی هم داشت. مراسمی نبود که در عرصه هنر برگزار شود و استاد را نبینیم. او خیلی متعهد بود و در همه مراسم‌ها و جشن‌های هنری شرکت می‌کرد. دیدن این هنرمند پیشکسوت همیشه به ما انرژی می‌داد.

او آدم باسواد و دل زنده‌ای بود. کمتر از سه هفته پیش با او تماس گرفته بودم و او خطاب به من گفت که حالش خوب نیست. به او گفتم که استاد این طوری نگویید. وقتی شما که مظهر انرژی هستید و همیشه نوید آینده روشن را به من می‌دهید این طور بگویید ما هم ناراحت می‌شویم.

واقعا مهربانی و روحیه خوب استاد تا قبل از بیماری‌اش که از سه ماه پیش شروع شد، مثال‌زدنی بود. او همیشه رو پا بود و با این‌که ۹۶ سال داشت اما همه فکر می‌کردند که او ۷۵ سال دارد! قرار بود سه‌شنبه همین هفته همراه با اعضای هیات‌مدیره خانه تئاتر به دیدن استاد برویم، اما فرشته مرگ این فرصت را از ما گرفت.

از دست دادن استاد خیلی سخت بود، ولی باید قبول کرد؛ زیرا شتری است که در خانه همه می‌خوابد.

هنرمند به‌روزی بود

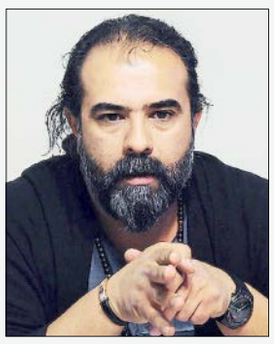

بروز نیك‌نژاد، کارگردان: چرا وقتی هنرمندی را از دست می‌دهیم به یادش می‌افتیم! چرا وقتی در قید حیات هستند حال و احوالی از آنها نمی‌پرسیم! من در این مدت مرتب با استاد در تماس بودم و جویای احوالش. خاطرات نوجوانی من به سریال خانه سبز برمی‌گردد که واقعا از دیدن این سریال و بازی آقای اسدزاده لذت می‌بردم و این توفیق را داشتم که در یکی از ساخته‌هایم برای تلویزیون به عنوان بازیگر مهمان در سریال تلویزیونی دردسرهای عظیم بازی کند. استاد سواد فوق العاده‌ای داشت! سال‌ها تحقیق کرده و کتابی درباره تاریخ تئاتر ایران نوشته بود. می‌توان گفت که استاد اطلاعاتش همیشه به روز بود. فکر می‌کنم به این خاطر با جوانان کار می‌کرد که از کوله بار تجربیاتش به جوانان هدیه‌ای بدهد. استاد اسطوره صبوری، متانت و اوج دانش بود. اگر می‌دید کسی اشتباه می‌کند، هرگز جلوی جمع به او حرفی نمی‌زد و او را به گوشه‌ای می‌کشاند و درباره‌اش می‌گفت. همین رفتارهای شایسته او برای جوانان درس بود. چه حیف استاد را از دست دادیم.

۲ سریال تاثیرگذار در تلویزیون

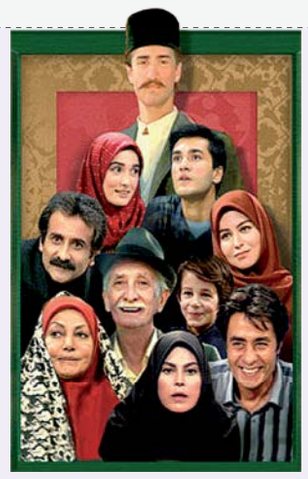

داریوش اسدزاده ۲۰ سالگی وارد بازیگری شد. او سال‌ها در مقام بازیگر، نویسنده و کارگردان فعالیت می‌کرد.

البته چند سالی ایران نبود و بعد از بازگشت در آثار زیادی بازی کرد که در میان کارهایش، سریال‌های سمندون و خانه سبز جایگاه ویژه‌ای دارد. او در هر دوی این سریال‌ها نقشش را خیلی شیرین و صمیمی بازی کرده و در خاطرات همه بچه‌های دیروز که بزرگ‌ترهای امروز هستند، الگوی پدربزرگ مهربان و با صفا را حك کرده است.

می‌توان گفت یکی از ویژگی‌های اسدزاده این بود که همیشه بازی روان در کارهایش داشت و دیالوگ‌هایش را هم خیلی شیرین ادا می‌کرد و همین باعث محبوبیت او شده بود. از دیگر آثار مهم او می‌توان به بازی در فیلم کوتاه دایره (۱۳۷۷)، اثر محمد شیروانی و برگزیده منتقدان بین‌المللی جشنواره کن در ۱۹۹۹، اشاره کرد.

مرگ پایان زندگی نیست

مرحوم داریوش اسدزاده در مصاحبه‌ای با معاونت سیما در پاسخ به این سوال که مرگ را چگونه می بیند، گفته بود:

مرگ از نظر اشخاص مختلف، تعاریف متفاوتی دارد. آن تصوری که من به عنوان یک فرد مُسن از مرگ دارم با تصوری که جوانی که در شباب زندگانی است فرق می کند. جوان، آرزوهای بسیاری را برای خود تعریف کرده است ولی پیر به بسیاری از آرزوهایش رسیده یا نرسیده است. حتی نگاه افراد غنی و فقیر هم به مقوله مرگ متفاوت است.

مرگ از دیدگاه من خیلی زیباست. مرگ هم مانند زندگی، خیلی زیباست. در این سن نود و چندسالگی، اکثر شب ها بیدارم، مطالعه می کنم، تفکر می کنم و درباره تاریخ تئاتر تهران می نویسم. در خلوت شبانه ام همواره از خدا می خواستم و می خواهم که راحت بمیرم، از پا نیفتم. لذا مرگ به نظر من زیبا و قشنگ است.

به اعتقاد من، مرگ پایان زندگی نیست بلکه مرگ یکی از مراحل زندگی است. مرگ در نظر کسی که دیگران را آزار داده و حقوق دیگران را ضایع نموده، ممکن است سخت و دردآور باشد اما برای کسی که می داند به مردم خدمت کرده و سعی در آزار کسی نداشته قطعاً مرگ زیبا خواهد بود. من هم، همیشه سعی کرده ام با هنرم به مردم کشورم خدمت کنم.